

เปิดเทอมทั้งที่ "ของดี ๆ" ในกระเป๋าหายหมด

นำเสนอเมื่อ : 21 พ.ค. 2552

เปิดเทอมแล้วค่ะ ตอนนี้เด็ก ๆ หลายคนอาจกำลังห่อชุดนักเรียนใหม่ กระเป๋าใหม่ ถุงเท้ารองเท้าใหม่ ตลอดจนถึงดินสอ สมุด ปากกา ยางลบใหม่ ฯลฯ ที่คุณพ่อคุณแม่ ตลอดจนญาติ ๆ ชื้อมาฝาก เพื่อให้เอาไปใช้เรียนหนังสือที่โรงเรียนกันอยู่ก็เป็นได้

และก็ปฏิเสธไม่ได้หรอกนะคะ ว่าเด็ก ๆ มักจะชอบของชิ้นน่ารัก ๆ โดยเฉพาะเด็กผู้หญิง ถ้าขอมิ เจ้าดินสอลายการ์ตูน ยางลบสีชมพู หรือไม้บรรทัดหอยตุงตึงน่ารัก ๆ เอาไว้สักชิ้นในกล่องดินสอ ก็อาจรู้สึกเหมือนห้องเรียนมันช่างสดใสเสียจริง ส่วนเด็กผู้ชายก็อาจแตกต่างกันออกไป บางคนก็ชอบกล่องดินสอหุ่นยนต์ กัดนั้น นูน นี หรือแปลงร่างได้ บางคนก็ชอบยางลบลวดลายแปลก ๆ กบเหลาดินสอไฮเทค หรือไม้เตรียมพกตุ๊กตุงตุ๊กตา ของใช้ที่ไม่เหมือนใครไปโรงเรียน เพราะมีแล้วรู้สึกชีวิตมันเพียวพาวดีจัง

แต่ทั้งหมดนี้ บางทีก็นำไปสู่ปัญหาที่พ่อกับแม่ปวดหัวได้ค่ะ เพราะทันทีที่เด็กเปิดกล่องดินสอ เขาก็พร้อมจะหยิบ "เครื่องเขียนสุดก๊ิบ" ขึ้นมาอวดกัน และก็มีเด็กหลายคนเหมือนกันค่ะ ที่ไม่สามารถ "รักษา" อุปกรณ์เครื่องเขียนน่ารัก ๆ เหล่านั้นเอาไว้กับตัวได้นาน บางทีตกเย็น คุณพ่อกับคุณแม่ไปรับจากโรงเรียน เปิดกล่องดินสอดูอาจพบว่า กล่องดินสอว่างเปล่า ยางลบน่ารัก ๆ หายไปเสียแล้ว ส่วนดินสอลายการ์ตูนที่อุตสาหะเลือกไว้ดีดี ก็เหลืออยู่ไม่กี่แท่ง

ถามไปถามมาอาจได้คำตอบว่า เพื่อนเห็นแล้วชอบเลยแย่งไปบ้าง หรือไม่กี่เพื่อนขอไปบ้าง ตลอดจนลูกใจดี แจกเพื่อน (เอง) บ้าง แม่เราจะยังไม่มีเทคนิครักษากล่องดินสอ หรือเครื่องเขียนให้เดินทางกลับบ้านอย่างปลอดภัยที่แน่นอนตายตัว แต่เราก็มีเทคนิคในการรักษาจิตใจของครอบครัว ไม่ให้หงุดหงิด หรือเศร้าไปกับการสูญเสีย "สิ่งของ" ค่ะ เริ่มจาก

1. ยอมรับและเข้าใจความแตกต่างของแต่ละครอบครัว

ทุกคนที่เคยผ่านวัยเด็กมาก่อนคงเข้าใจกฎข้อนี้ดี ไม่มีเด็กคนไหนไม่ชอบของน่ารัก ๆ หรือของแปลก ๆ หรือของเหมือนพ่อแม่เอง สมัยเด็ก ๆ ก็อาจเคยมี หรือไม่มี ดินสอปากกาน่ารัก ๆ เหล่านี้ และเคยเกิดความรู้สึกเห็นดินสอของเพื่อนสวยดี ก็อยากได้บ้าง

กรณีที่คุณพ่อกับคุณแม่ท่านไหนมีใจหึงหวงหวัด โมโห ลงโทษลูก โทษฐานไม่รู้จักรักษาของ นอกจากเด็กจะเสียใจแล้ว ยังอาจทำให้เด็กมีความรู้สึกในแง่ลบกับการแบ่งปันของต่าง ๆ ให้กับคนอื่นด้วยค่ะ

2. สร้างกฎในการใช้อุปกรณ์การเรียนการสอนอย่างคุ้มค่า ยกตัวอย่างเช่น อาจจะกำหนดว่า จะซื้อดินสอการตูนให้แค่ 1 กลองเท่านั้น (และต้องใจแข็ง) ถ้าใช้ไม่รักษา หรือให้เพื่อนยืมไปหมด ก็จะไม่ซื้อเพิ่มให้แล้ว เป็นต้น

3. แจ้งให้คุณครูทราบถึงสิ่งที่เกิดขึ้นในห้องเรียน เพื่อที่คุณครูจะได้คอยสอดส่องเป็นหูเป็นตา ดูแล อบรมสั่งสอนเด็ก ๆ ในทางที่เหมาะสมมากขึ้น

4. หาโอกาสทำขนมให้ลูกนำไปแจกเพื่อน ๆ บ้างตามโอกาสอันสมควร แต่ไม่ใช่แจกพร่ำเพรื่อ

5. สอนให้ลูกปฏิเสธเพื่อนเป็น การปฏิเสธที่เข้ากับเด็กได้ผลอาจไม่จำเป็นต้องเป็นคำว่า "ไม่" เสมอไป การเบี่ยงเบนความสนใจของเพื่อนลูกให้ไปอยู่กับสิ่งอื่นที่เขาทำก็อาจช่วยได้ เช่น บอกเพื่อนว่า เธอก็มีดินสอของเธอสิ สีสวยออก หรือดินสอเธอเขียนตัวหนังสือได้เขมดินนะ เพื่อที่เพื่อนของลูกจะได้หันไปให้ความสนใจกับสิ่งที่เขามีแทนคะ

ส่วนถ้าท่านผู้อ่านเป็นคุณพ่อคุณแม่ที่ลูกชอบไปแย่งของเพื่อนนั้น **คุณหมอสินดี จำريญนุสิต** แพทย์ผู้เชี่ยวชาญด้านพฤติกรรมเด็กฝากคำแนะนำ และทางแก้ไขปรับเปลี่ยนมาดังนี้คะ

"ถ้าเหตุการณ์การแย่งของเพื่อนนั้นเกิดขึ้นต่อหน้าต่อตา ก็ต้องรีบจับตัวลูกเราเอาไว้แล้วให้เอาของไปคืนเพื่อนทันที ลูกจะได้เรียนรู้ว่าของชิ้นนี้ไม่ใช่ของเรา ต้องคืนเพื่อนของเราคืออะไรให้ใช้ในสวนนั้น หรือถ้าอยากจะทำขอยืม ต้องทำอย่างไร ต้องขอยืมดี ๆ แล้วต้องเอาไปคืนเพื่อนด้วย ตรงจุดนี้คุณพ่อคุณแม่ต้องสอน และทำให้ดูเป็นตัวอย่าง เพราะเด็กยังไม่สามารถรับรู้ตัวเอง จึงต้องมีแบบอย่างคะ"

หากคุณพ่อคุณแม่ท่านใดมีวิธีดี ๆ ที่เคยใช้แล้วได้ผลจะนำมาแบ่งปันกับครอบครัวอื่น ๆ ที่มงานก็ขอน้อมรับด้วยความขอบคุณคะ

แหล่งข้อมูล โดย **ASTVผู้จัดการออนไลน์**